

עפ"ג 33083/11/14 - מנשה רסולי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 33083-11-14

בפני: כב' ס. הנשיא רויטל יפה-כ"ץ, אב"ד

כב' השופט יורם צלקובניק

כב' השופט יואל עדן

המערער:

מנשה רסולי

על ידי ב"כ עו"ד בועז פינברג

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

על ידי ב"כ עו"ד יעל בוקר-יוסף

פסק דין

השופט יואל עדן:

הערעור

1. המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע 2,003 עבירות על חוק מס ערך מוסף (להלן: "**חוק מע"מ**"), ובהן 1,895 עבירות של ניכוי מס תשומות בהעדר מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ, עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב)(2) (2) ו-(3) לחוק מע"מ, אשר בוצעו בהסתמך על חשבוניות פיקטיביות, ו- 108 עבירות של פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, לפי סעיף 117(ב)(1) יחד עם סעיף 117(ב)(2) (2) ו-(3) לחוק מע"מ, אשר בוצעו בהוצאת חשבוניות פיקטיביות לחברה אחרת.

יחד עם המערער הואשמו והורשעו חמש חברות, אשר היו הנאשמות 2 - 6 והמערער היה בתקופות הרלבנטיות מנהלן.

הסכום הכולל של המס אשר ניכה המערער שלא כדין יחד עם החברות, בשנים 2007 עד 2013, בהסתמך על 1,895 חשבוניות פיקטיביות, הינו 22,074,363 ₪.

הסכום הכולל של 108 חשבוניות המס הפיקטיביות, אשר המערער הוציא בשנים 2011 עד 2013, יחד עם החברות נאשמות 4 ו- 5 ומסר לחברה אחרת, הינו 12,128,470 ₪, וסכום המע"מ בגין הינו 1,699,698 ₪.

המערער הודה והורשע כאמור במסגרת הסדר טיעון, לפיו המשיבה תעתור להטלת 56 חודשי מאסר, המערער יטען באופן חופשי, הצדדים יטענו באופן חופשי לעניין הטלת מאסר מותנה, והוסכם כי יוטל קנס בסך 400,000 ₪.

בגזר הדין מיום 2.10.14 בבית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת ש. חביב), נגזר על המערער עונש הכולל מאסר בפועל למשך 54 חודשים בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה למשך 8 חודשים, וקנס בסך 400,000 ₪, ועל הנאשמות 2 - 6 הוטלו קנסות.

הערעור הינו על חומרת העונש.

כתב האישום המתוקן - פירוט העבירות

2. לאור ריבוי העבירות, היקפן, משכן, הסכומים, וחשיבות הנתונים להכרעה, יפורטו הם להלן.

כתב האישום המתוקן בו הודה המערער והורשע, כולל חמישה פרקים, כל אחד מהם מתייחס למערער ולאחת מחמשת החברות, הנאשמות 2 - 6, ועל פיו המערער והחברות, פעלו בשיטתיות ולאורך זמן, יחד עם אחרים, במטרה להתחמק מתשלום מס ערך מוסף, והמערער ושתיים מהחברות (הנאשמות 4 ו- 5), פעלו גם על מנת לסייע לאחרים להתחמק מתשלום המס.

בכל העבירות של ניכוי מס תשומות בהסתמך על חשבוניות פיקטיביות, ניכו המערער והחברות הנאשמות 2 - 6, מס תשומות מבלי שביצעו או התחייבו לבצע את העסקאות לגביהן הוצאו החשבוניות הפיקטיביות. החשבוניות הפיקטיביות נרשמו ע"י המערער והחברות בספרי הנהלת החשבונות שלהן, משל היו עסקאות אמת, כך שנוכו שלא כדין סכומי המע"מ המגולמים בתשומות הפיקטיביות בדיווחים התקופתיים של החברות, הוגדלו באופן פיקטיבי ההוצאות, והוקטנו בכזב סכומי המס לתשלום.

על פי הפרק הראשון, בין 5/2007 לבין 2/2011, ניכו המערער והחברה הנאשמת 2 מס תשומות בסך כולל של 8,003,063 ₪, זאת בהסתמך על 758 חשבוניות פיקטיביות על שם 6 עוסקים שונים.

על פי הפרק השני, בין 2/2008 לבין 2/2011, ניכו המערער והחברה הנאשמת 3 מס תשומות בסך כולל של 4,769,333 ₪, זאת בהסתמך על 550 חשבוניות פיקטיביות על שם 4 עוסקים שונים.

על פי האישום הראשון בפרק השלישי, בין 2/2009 לבין 1/2012, ניכו המערער והחברה הנאשמת 4 מס תשומות בסך כולל של 5,768,196 ₪, זאת בהסתמך על 333 חשבוניות פיקטיביות על שם 7 עוסקים שונים.

על פי האישום השני בפרק השלישי, בין 13.4.11 לבין 21.12.11, הוציאו המערער והחברה הנאשמת 4 ומסרו לחברה אחרת 57 חשבוניות מס פיקטיביות בסכום כולל של 7,772,951 ₪, אשר המע"מ בגינן הינו בסך 1,072,031 ₪, הנושאות את פרטי הנאשמת 4, מבלי שביצעו או התחייבו לבצע את העסקאות לגביהן הוציאו את חשבוניות המס.

על פי האישום הראשון בפרק הרביעי, בין 11/2011 לבין 4/2013, ניכו המערער והחברה הנאשמת 5 מס תשומות בסך כולל של 2,578,122 ₪, זאת בהסתמך על 215 חשבוניות פיקטיביות על שם 5 עוסקים שונים.

על פי האישום השני בפרק הרביעי, בין 27.1.12 לבין 31.3.13, הוציאו המערער והחברה הנאשמת 5, ומסרו לחברה אחרת, 51 חשבוניות מס פיקטיביות בסכום כולל של 4,355,519 ₪, אשר המע"מ בגינן הינו בסך 627,667 ₪,

הנושאות את פרטי הנאשמת 5, מבלי שביצעו או התחייבו לבצע את העסקאות לגביהן הוציאו את חשבוניות המס.

על פי הפרק החמישי, בין 8/2012 לבין 4/2013, ניכו המערער והחברה הנאשמת 6 מס תשומות בסך כולל של 955,649 ₪, זאת בהסתמך על 39 חשבוניות פיקטיביות על שם 4 עוסקים שונים.

גזר הדין שניתן ע"י בית משפט קמא

3. בגזר הדין התייחס בית המשפט קמא לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות המגלמות פגיעה קשה בכלכלת המדינה והמשק, פגיעה בערך השוויון, בכך שנטל המס נופל באופן שאינו שוויוני על אלו הפועלים כדין ופגיעה בערכי סולידריות חברתית, והפנה לפסיקה המתייחסת לחומרת עבירות מס.

בית המשפט קמא מצא לנכון לקבוע מתחמי עונש הולם לכל אחד מפרקי כתב האישום המתוקן בנפרד, וקבע: בגין הפרק הראשון - 4 עד 6.5 שנות מאסר וקנס בסך 400,000 עד 800,000 ₪; בגין הפרק השני - 3 עד 5 שנות מאסר וקנס בסך 200,000 עד 500,000 ₪; בגין הפרק השלישי ביחס לשני האישומים הכלולים בו מתחם עונש הולם אחד - 4 עד 6 שנות מאסר וקנס בסך 350,000 עד 700,000 ₪; בגין הפרק הרביעי ביחס לשני האישומים הכלולים בו מתחם עונש הולם אחד - 2.5 עד 4.5 שנות מאסר וקנס בסך 150,000 עד 300,000 ₪; בגין הפרק החמישי - 10 עד 24 חודשי מאסר וקנס בסך 50,000 עד 100,000 ₪.

נכתב כי מתחמי העונש שנקבעו, אינם חורגים לחומרה מהסדר הטיעון שבין הצדדים, הסדר שהינו עד 56 חודשי מאסר, ניתן ליישב את הסדר הטיעון עם טווח הענישה, בעיקר כאשר בית המשפט אינו קוצב את העונש בגין כל אישום בנפרד, ולאור כל האמור, מצא לכבד את הסדר הטיעון.

לאחר בחינת נסיבותיו של המערער וטענותיו, ואשר הובא מטעמו במסגרת הראיות לעונש, נגזרו על המערער העונשים המפורטים לעיל.

טענות ב"כ המערער

4. לטענת ב"כ המערער הענישה הכוללת מאסר למשך 54 חודשים מחמירה, ויש לקבוע את עונשו של המערער על 36 חודשי מאסר.

נטען כי בית המשפט קמא לא נתן ביטוי מלא לעובדה כי המערער הגיע להסדר טיעון לאחר שני דיוני הוכחות בלבד,

ולחיסכון המשמעותי הנטען בזמנו של בית המשפט ובשמיעת עדי תביעה; גזר הדין מהווה אכיפה בררנית בהשוואה לגזרי דין שניתנו לנאשמים אחרים בפרשות בהן הורשע המערער; שגה בית המשפט קמא משקבע כי אין להבדיל לעניין העונש בין נאשם אשר שלשל לכיסו רווחים מהעלמת המס לבין נאשם שסייע לאחר להרוויח; שגה בית המשפט קמא משלא ייחס חשיבות כלל להבחנה נטענת לעניין ענישה ראויה, בין ניכוי תשומות על בסיס חשבוניות מס פיקטיביות שאין מאחוריהן עסקה כלל, לבין ניכוי מס תשומות על בסיס חשבוניות מס "זרות" אשר משקפת עסקאות אמת, אך בין צדדים שונים, וכי כאשר מבוצע שימוש בחשבוניות מס זרות, האשם נמוך משמעותית מהאשם הדבק בנאשם אשר מבצע שימוש בחשבוניות מס פיקטיביות; היה מקום לקבוע מתחמי ענישה שאינם מצומצמים על מנת לאפשר הבאה לידי ביטוי מגוון נסיבות ושיקולים לרבות כאלו שאינם קשורים בביצוע העבירה; עוד נטען כי המערער אדם נורמטיבי ממשפחה נורמטיבית, שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק; הועלתה טענה בדבר איומים שהופנו כלפי המערער, אשר נטען כי לא התקבלה ע"י בית המשפט קמא, וכי מדובר בסחרור אליו אדם נכנס כשהוא מסתבך עם אנשים שאינם נעימים וצריכות להיעשות אבחנות ראויות.

טענות ב"כ המשיבה

5. ב"כ המשיבה טוענת כי העונש אשר נגזר על המערער בסופו של יום מקל בהתחשב בנסיבות, ויש לדחות את הערעור; נטען כי מדובר על לא פחות משש שנות פעילות עבריינית מסיבית, כאשר במהלך, באמצע שנת 2011, נעצר המערער במסגרת הפרשיה הראשונה, שוחרר בערבויות ושב לסורו; מדובר בלא פחות מ- 2,003 חשבוניות בחמשת הפרקים הכלולים בכתב האישום המתוקן, אשר בו שבעה אישומים; כתב האישום המתוקן מציין מפורשות פעולה בשיטתיות ולאורך זמן יחד עם אחרים במטרה להתחמק מתשלום מע"מ; סכום המע"מ בכלל החשבוניות הינו כמעט 24 מיליון ₪, והמערער הודה באופן חד משמעי וברור כי עשה את כל הכתוב בכתב האישום על מנת להתחמק או להשתמט מתשלום מס; בהתייחס להשוואות הנטענות לאחרים, נטען כי חלקו של המערער אינו קטן יותר, וכי יש להשוות את עניינו של המערער דווקא לזה אשר הוטל עליו עונש הכולל 6 וחצי שנות מאסר בנוסף לקנס בסך 2 מיליון ₪, ומכאן רואים כי עונשו של המערער היה מקל. ביחס להפניית ב"כ המערער להסדר עם אחרים באחת מהפרשות, נאמר כי שם אחד השיקולים המשמעותיים היה כשלים ראייתיים. מכל האמור, עותרת ב"כ המשיבה, לדחיית הערעור.

דין והכרעה

6. דין הערעור להידחות. הרף העליון בהסדר הטיעון מגלם את כל הטענות לקולא שטען המערער, ואף מעבר לכך. בהסדר ובענישה המקסימאלית במסגרתו, יש כדי הקלה של ממש. היקף העבירות, משכן, שיטתיותו, וסכומי העתק אשר במעשיו, במרמתו ובתחכומו גזל המערער מהקופה הציבורית, מביאים למסקנה כי זהו הסדר הכולל הקלה רבתי בעונשו של המערער, ובמצב דברים בו בית המשפט קמא אף גוזר עונש הנמוך מהרף המקסימאלי בהסדר שכזה, יש לדחות את הערעור.

7. דבר חומרת עבירות המס, פגיעתן בחברה ובקופה הציבורית, והצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין, בא לידי ביטוי בשורת פסקי דין.

אפנה לע"פ 3151/13 **חליל עבדאללה נ' מ"י** (24.4.2014), במסגרתו נדחה ערעור על גזר דין בו הושת עונש הכולל 42 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 100,000 ₪ ומאסר מותנה בגין עבירות על חוק מע"מ, פקודת מס הכנסה ועבירת

זיוף מסמך, כאשר המס הגלום בסך החשבוניות שזויפו ונכללו בדוחות הינו 3,787,413 ₪. שם הסדר הטיעון קבע רף עליון של 45 חודשים ורף תחתון של 36 חודשים.

הודגשה הפגיעה בעקרון השוויון ובקופה הציבורית, נקבע כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בעבירות מס, אשר נועדה לשמש אמצעי מרתיע להישנות, ונפסק:

"...במעשיו פגע המערער הן בעקרון השוויון בין האזרחים והן בקופה הציבורית. בית משפט זה פסק לא פעם כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בכל הנוגע לעבירות מס, זאת בשל פגיעתן בחיי הכלכלה והשלכותיהן החברתיות המזיקות. מדיניות זו נועדה לשמש אמצעי מרתיע מהישנותן של עבירות כגון אלה. ברע"פ 5779/09 סטיבנסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.8.2009) ציינת כי:

"חובה על בית המשפט להבהיר למבקש ולאחרים הזוממים לחזור על מעשיו והמזלזלים בחוק ובאחריות של כלל אזרחי המדינה לשאת בנטל תשלומי המס, כי החברה בישראל לא תשלים בשום אופן עם עבריינות נפשעת מסוג זה ולא תשקוט עד כי הם יבואו על גמולם".

עוד נקבע בפסיקה כי בעבירות אלה, באיזון בין שיקולי ההרתעה לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם, יש לתת משקל רב יותר לשיקולי ההרתעה. ראו למשל דברי השופט שהם ברע"פ 977/13 אודיזי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (20.2.2013):

"עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה- בקופה הציבורית, והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס [...]"

לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם".

... ייצור החשבוניות הפיקטיביות והפצתן התנהל במשך תקופה ממושכת והיה לדרך חיים המכניסה בקלות כספים רבים. העבירה של הפצת חשבוניות פיקטיביות היא חמורה ביותר כאשר מדובר בעבירות מס. בע"פ (ת"א) 70637/99 מדינת ישראל נ' אברהם [פורסם בנבו] (18.8.1999) ציין בית המשפט כי:

"העבירה של הפצת חשבוניות פיקטיביות היא אבי אבות הטומאה כשמדובר בעבירות מס. לא סתם השתמשו ממס, לא התחמקות מרישום, מדיווח או מתשלום, אלא יצירה מאין של חשבוניות פיקטיביות שמחטיאות גם את מי שמייצר אותן ולא פחות מכך את מי שמשתמש בהן".

עוד אפנה לרע"פ 1717/14 יאיר לזרוביץ נ' מ"י (30.3.2014) בו שוב צוינו חומרת עבירות המס, והמשקל המכריע אשר יש ליתן לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה:

"...נקבע לא אחת כי יש להתייחס בחומרה יתרה לעבירות המס, בשל הפגיעה באינטרסים חברתיים חשובים כתוצאה מביצוע עבירות אלו, היינו: פגיעה בקופת המדינה ובערך השוויון בין האזרחים הנדרשים לשלם מס אמת. חומרה זו הובילה לגישה לפיה בעבירות המס יש ליתן משקל מכריע לאינטרס הציבורי, ובכלל זה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף אותו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 4791/08 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.2.2009)). אשר למצבו הכלכלי של המבקש ולעברו הפלילי הנקי, אפנה לדברים שאמרתי בפרשה אחרת, לפיהם: "מצבו הכלכלי של המבקש, גם הוא אינו מהווה עילה להתערבות בגזר דינו. במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבה זו כדי להצדיק הקלה בעונשם" (רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.2.2013))."

כן ר' ע"פ 5783/12 ניסים גלם ואח' נ' מ"י (11.9.2014), בו נקבע כי:

"המגמה המסתמנת בפסיקתו של בית משפט זה היא בכיוון של החמרה והכבדת היד על אותם עבריינים, אשר שולחים את ידם בקופה הציבורית ופוגעים קשות בעקרון השוויון בנשיאה בנטל המס, ובעקיפין פוגעים גם במרקם החברתי בישראל".

ומדברי כב' השופט א. רובינשטיין:

"ואכן, גונבי קופת הציבור באי תשלום המס, גם אם מחופשים הם לאנשים נורמטיביים, משיפשוטו בגדיהם יתגלה גנב ככל גנב מן העולם התחתון וגרוע ממנו, כי בין הבריות מהלכים במי שהם שומרי חוק ככל האדם מן הישוב, ויש שיטעו בהם".

8. ענישת עברייני המס קשורה באופן ישיר בשיקולי ההרתעה אך לא רק בכך. הצורך בענישה מחמירה של עברייני מס, ובפרט אלו אשר הפכו מעשיהם לשיטה רחבת היקף, קשור הן בצורך בהרתעה, והן בחובה הקיימת כלפי כלל הציבור שומר החוק, אשר תוצאת המעשה העברייני פוגעת בו.

עניין לנו לא רק במשמעות החברתית והכלכלית של עבירות המס, אלא גם בצורך בהעברת מסר ברור לישרי ותמימי הדרך שומרי החוק, על כי בית המשפט מגן על דרכם שלהם.

9. המערער, במשך כמעט שבע שנים, מבצע עבירות קשות וחמורות בהיקף רחב ביותר, ותוך שימוש ב- 1,895 חשבוניות מס פיקטיביות מנכה שלא כדין מעל ל- 22 מיליון ₪. גוזל הוא סכום עתק זה מהקופה הציבורית במעשה מרמה שיטתי, במשך שנים.

המערער מוסיף ומוציא, במשך כשלוש שנים, 108 חשבוניות מס פיקטיביות, בסכום של מעל 12 מיליון ₪ וסכום המע"מ בגין, אשר מקבלת החשבוניות הפיקטיביות הללו יכולה הייתה לגזול באמצעותן מהקופה הציבורית, הינו כ- 1.7 מיליון ₪.

ההיקף, השיטתיות וגובה סכומים אלו, מביאים למסקנה ברורה כי מדובר בהסדר טיעון גבולי ביותר, במובן זה שספק רב, לטעמי, אם נכון היה לכבדו. לא ארחיב בשאלה זו הואיל וזהו דיון בערעורו של המערער על מה שהוא טוען בדבר חומרת העונש, אך הענישה, גם זו אשר בתקרת ההסדר, ואשר בית המשפט קמא גזר עונש הנמוך ממנה, מקלה ביותר.

בגזר הדין קובע בית המשפט קמא מתחמי עונש הולם לכל אחד מהפרקים כמפורט לעיל, כאשר הרף התחתון בגין הפרק הראשון והפרק השלישי, הינו 4 שנות מאסר בכל אחד מהם, הפרק השני 3 שנות מאסר, הפרק הרביעי 2.5 שנות מאסר, והפרק החמישי 10 חודשי מאסר.

לא ארחיב בשאלה האם ניתן היה לגזור מתחם עונש כולל אחד, או שמא היה צורך בקביעת מתחמים נפרדים כאמור, אך מכל מקום, כשעסקינן בגזירת עונש כולל אחד, בגין חמישה אירועים, כאשר בגין כל אחד מהם תחילת מתחם העונש ההולם הינו בעונשי מאסר כמפורט לעיל, הרי שענישה כוללת העולה ב - 6 חודשים בלבד על הרף התחתון בשניים מתוך חמשת הפרקים, מקלה היא עד מאוד, וכך הוא גם ביחס לרף העליון בהסדר, העולה ב- 8 חודשים בלבד על הרף התחתון בשניים מתוך חמשת הפרקים.

10. אתייחס להלן לטענות נוספות שהעלה המערער, ואשר אינני מוצא כי יש לקבלן.

- ב"כ המערער ביקש כי תיעשה אבחנה בין חשבוניות "פיקטיביות" לחשבוניות "זרות". מעבר לכך שטענה מעין זו נדחתה במסגרת רע"פ 5718/05 **אוליבר נ' מ"י** (8.8.2005), ובית המשפט העליון חזר על הדברים במסגרת רע"פ 1866/14 **אופיר זקן נ' מ"י** (13.3.2014), הרי שכתב האישום המתוקן בו הודה המערער, אינו כולל את טענותיו העובדתיות ביחס לכך שמדובר כטענתו בחשבוניות "זרות", ולא "פיקטיביות". מדובר בטענה עובדתית אשר זכרה אינו בא בכתב האישום, והעלאתה ע"י המערער הינה בניגוד להוראת סעיף 40 לחוק העונשין, ולכלל לפיו העובדות הקשורות בנסיבות ביצוע העבירה עניינן לשלב הראיות שטרם הכרעת הדין, או אמורות לקבל את ביטויין המלא במסגרת כתב האישום. לא רק שהנטען אינו בכתב האישום המתוקן בו הודה המערער, אלא שנכתב בו שוב ושוב הביטוי "חשבוניות פיקטיביות". כך, לדוגמא באישום הראשון, כפי שגם באישומים האחרים, נכתב כי "הנאשמים ניכו את מס התשומות לכאורה, בהסתמך על 758 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס ע"ש 6 עוסקים שונים, וזאת מבלי שעשו או התחייבו לבצע את העסקאות שלגביהן הוצאו המסמכים כאמור", ובהמשך: "הנאשמים רשמו את החשבוניות הפיקטיביות בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 2, משל היו עסקאות אמת, וניכו שלא כדין את סכומי המע"מ המגולמים בתשומות הפיקטיביות בדיווחיה התקופתיים של נאשמת 2 למע"מ".

- אשר לטענה בדבר אכיפה בררנית, בענישה האחרת הנטענת מטבע הדברים באו שיקולים שונים בעניינו של כל נאשם, לרבות, כפי שנאמר ע"י ב"כ המשיבה, שיקולים ראייתיים, ומשכך, אין מקום לטענה, ומכל מקום כאמור, ב"כ המשיבה הפנתה לענישה אף מחמירה יותר.

- אשר לטענה בדבר איומים שהופנו כלפי המערער - לא רק שטענה זו לא הוכחה עובדתית, לא רק שאין היא מתיישבת עם שיטתיות ופרק הזמן הארוך, אלא שגם אינני מוצא כי יש בה כדי להביא מסקנה בדבר הקלה מעבר להקלה המשמעותית אשר בהסדר.

11. מכל האמור, ענישה הכוללת 56 חודשי מאסר בפועל, כפי הרף העליון בהסדר, וודאי ענישה של 54 חודשי מאסר בפועל, כפי גזר הדין, הינה מקלה ביותר בנסיבות ביצוע העבירות, המעידות על שיטתיות, תחכום והיקף גדול מאוד של גזילת כספי ציבור, וגם אם ישוקללו מלוא הטענות לקולא שהעלה ב"כ המערער, בפני בית משפט קמא ובפנינו, הרי שמגולמות הן ברף העליון של ההסדר, ואין בהן כדי להביא למסקנה בדבר הקלה נוספת.

אוסף, כי גם הקנס אשר הוסכם על הצדדים בהסדר אשר כובד ע"י בית המשפט קמא, בסך 400,000 ₪, הינו בבחינת הקלה רבה מאוד אל מול הקנס הראוי אשר יש להשית בביצוע עבירות כלכליות אשר מטרתן בצע כסף, שיטתן גזילת כספי הציבור במרמה, והיקפן הכולל, בשני סוגי העבירות, מעל 23 מיליון ₪.

מסקנתי היא כי דין הערעור להידחות, וכך אציע לחברי.

יואל עדן, שופט

ס. הנשיא רויטל יפה-כ"ץ, אב"ד:

אני מסכימה.

**השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא**

השופט יורם צלקובניק:

אני מסכים.

יורם צלקובניק, שופט

אשר על כן נקבע כאמור בחוות דעתו של כב' השופט עדן - לדחות את הערעור.

ניתן היום, כד' אייר תשע"ה, 13 מאי 2015, במעמד הצדדים.

ס.הנשיא, רויטל יפה-	יורם צלקובניק, שופט	יואל עדן, שופט
כ"ץ		
אב"ד		